OPENBAAR MINISTERIE

College van procureurs-generaal

Postbus 20305 2500 EH Den Haag

Prins Clauslaan 16
2595 AJ Den Haag
T +31 88 699 11 00
www.om.nl

Ministerie van Justitie en Veiligheid
Directie Wetgeving

Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Datum 25 juni 2019
Onderdeel WBOM
Ons kenmerk WBOM/18065
Uw kenmerk

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden

Onderwerp Wijziging van het Wetboek van Strafvordering en de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie in verband met de uitvoering van Verordening (EU) nr. 2018/1805 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 inzake de wederzijdse erkenning van bevriezingsbevelen en confiscatiebevelen (PbEU 2018, L 303/1)

Geachte mevrouw ,

Bij brief van 26 april 2019 heeft u namens de minister voor Rechtsbescherming het College van procureurs-generaal gevraagd te adviseren over een conceptwetsvoorstel houdende een wijziging van het Wetboek van Strafvordering en de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie in verband met de uitvoering van Verordening (EU) nr. 2018/1805 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 inzake de wederzijdse erkenning van bevriezingsbevelen en confiscatiebevelen (PbEU 2018, L 303/1).

Het College heeft met belangstelling kennis genomen van het wetsvoorstel en heeft nog een enkele opmerking.

Artikel 5.5.9 Sv wordt gewijzigd, zodat de tweede afdeling van Titel 5 van het Vijfde Boek (bevelen uitgevaardigd door Nederland), uitsluitend van toepassing is op een bevel aan een autoriteit van een andere lidstaat van de Europese Unie die niet is gebonden door de Verordening (EU) nr. 2018/1805. Het huidige artikel 5.5.9 Sv wordt vernummerd tot het tweede lid. Daarin is bepaald dat een officier

van justitie een bevel kan uitvaardigen strekkende tot inbeslagneming als bedoeld in artikel 94, eerste of tweede lid, of artikel 94a, tweede lid, van voorwerpen welke zich bevinden op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Unie, en dit bevel kan zenden aan de autoriteiten van die andere lidstaten met het oog op erkenning en tenuitvoerlegging ervan in de lidstaat.
Het College merkt op dat in de praktijk is gebleken dat dit artikel niet volledig is. Ook een bevel strekkende tot inbeslagneming op grond van artikel 94a, vierde en vijfde lid, Sv, het zogenaamde anderbeslag, zou op grond van artikel 5.5.9 Sv aan een andere lidstaat moeten kunnen worden gezonden, althans, voor zover het bevel ziet op voorwerpen die toebehoren aan een ander dan degene aan wie, in het in artikel 94a, tweede lid, Sv bedoelde geval, het wederrechtelijk verkregen voordeel kan worden ontnomen. Zonder deze toevoeging ontstaat de situatie dat een verzoek om anderbeslag aan Denemarken en Ierland bij rechtshulpverzoek moet worden verzocht in plaats van door middel van een bevriezingsbevel op grond van het Kaderbesluit 2003/577/JBZ. Gelet op het feit dat in de memorie van toelichting wordt gesteld dat de Verordening wel aanleiding geeft tot aanvulling van de Nederlandse wetgeving geeft het College in overweging om bij deze gelegenheid ook de zojuist genoemde mogelijkheid in een derde lid toe te voegen aan artikel 5.5.9 Sv. Dat derde lid zou dan, mutatis mutandis, gelijkluidend kunnen zijn aan het tweede lid van het voorgestelde artikel 5.5.19 Sv.

Zowel in het nieuwe artikel 5.5.14 onder b, Sv als in artikel 1, onderdeel r, van de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie wordt de uitvaardigende autoriteit gedefinieerd als 'autoriteit, bedoeld in artikel 2, onder 8, van Verordening 2018/1805.
Het College wijst erop dat in artikel 2 onder 8 van de Verordening in onderdeel a wordt beschreven wat onder een uitvaardigende autoriteit wordt verstaan met betrekking tot een bevriezingsbevel en dat in onderdeel b wordt aangegeven wat moet worden verstaan onder een uitvaardigende autoriteit met betrekking tot een confiscatiebevel.
Het College adviseert om in artikel 5.5.14 expliciet te verwijzen naar artikel 2, onder 8 sub a van de Verordening en in artikel 1, onderdeel r, van de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie expliciet te verwijzen naar artikel 2, onder 8 sub b van de Verordening.

In onderdeel H van artikel II van het wetsvoorstel wordt voorgesteld om in de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie onder vernummering van de artikelen 34 tot en met 38 een nieuwe Afdeling 3 (bestaande uit de artikelen 38 tot en met 43) in te voegen.
Het College meent dat de voorgestelde nummering niet klopt. Ten eerste is niet juist wat er in de aanhef staat: "de artikelen 34 tot en met tot 38 tot 44 tot en met 48". Bedoeld zal zijn: "de artikelen 34 tot en met 38 tot 44 tot en met 48".

Ten tweede is er de (ver)nummering zelf. De vernummering heeft klaarblijkelijk tot doel om ruimte te maken voor de nieuwe Afdeling 3 van Hoofdstuk III. Ziet het College het goed dan had het voor de hand gelegen als de artikelen van deze nieuwe Afdeling 3 zouden zijn genummerd van 34 tot en met 39 (en niet: van 38 tot en met 43) en als de huidige artikelen 34 tot en met 38 zouden zijn vernummerd tot 40 tot en met 44 (in plaats van: 44 tot en met 48).

Mocht de (ver)nummering op deze wijze worden aangepast, dan betreft onderdeel I van artikel II (welk onderdeel thans abusievelijk is voorzien van de letter H) niet artikel 44 (nieuw), maar artikel 40 (nieuw).

Hoogachtend,